

[Christmas Møller.]

mod mig, at vi ikke har vidst, hvad Tilpasning betød, saa kan jeg henvise det ærede Medlem til en Tale, jeg holdt som Finanslovordfører den 17. Oktober 1930, Sp. 301 i Folketingstidenden 1930—31, hvor jeg udtrykkelig siger:

„Og ser vi paa et Forhold som Lønningerne, viser det sig, at Stigningen er endnu større. Thi medens den gennemsnitlige Timefortjeneste i 1914 for faglærte Arbejdere i København var 67 Øre, var den i Juli 1929 173 Øre.“ . . . „Forholdet er oven i Købet det, at der efter det Forlig, der blev sluttet i Sommer, har været en stigende Tendens.“

Og jeg fortsætter:

„Man kunde overhovedet med Rette efter vor Opfattelse spørge, hvorledes det har været muligt for det danske Samfund at bære en saa voldsom Forskelsforøgelse mellem Indtægtsniveauet og Udgiftsniveauet.“

Og forinden havde jeg paavist, hvorledes Pristallene var i 1930: Et Jordpristal paa 115, et Levnedsmiddelpristal paa 98 for vegetabiliske og 120 for animalske Levnedsmidler, et Engrospristal paa 129 og et Detailpristal paa 165 samt et Skat- og Kontingentpristal paa 217. Da hørte jeg ikke meget fra det ærede Medlem Hr. Krag i lignende Retning, da var det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal i bogstaveligste Forstand ikke hjemme.

Nej, Kravet om Tilpasning, som først og fremmest var et Krav om et rimeligt Forhold indenfor det private Erhvervsliv, det rejstes, med Talunderbyggelse, sandelig i den Tale nu for 2½ Aar siden. Det ærede Medlem og hans Parti har ført Talen frem senere, men i samme Øjeblik der meldte sig en Mulighed for, at der i det private Erhvervsliv kunde ske noget, lod man Lockout-Forbudsloven træde i Kraft og satte en stor Bom for, at dette overhovedet kunde ske.

Derfor siger jeg da om den politiske Situation i Landet, saa ejendommelig, saa meget i Modstrid med de Former, den burde have, den er, at det konservative Folkeparti føler sig, som alt sagt, aldeles ikke sat udenfor. Vi lader de 3 Partier nyde Tilværelsen sammen — naar jeg tænker paa, hvorledes de plejer at have det sammen, maa de jo have det hyggeligt inden Døre —, og de maa komme med deres Forslag; men de bør ikke bilde Befolkningen ind, at dette Forlig er den store Hjælp til Landet. De rutter med Millionerne, men Beviset for, at de skulde

hjælpe Landbruget gennem dette og navnlig gennem Kronesænkningen, er overhovedet ikke givet.

Vi vil udføre vort Arbejde som Oppositionsparti, saaledes som det er vor Pligt og Ret. Hvis der bliver taget Hensyn til vore Ændringsforslag og vi mener at kunne være med til en eller anden Lov, vil vi være det i Fremtiden, som vi her været det med Hensyn til Henstandsloven. Men vi vil lade den unaturlige Alliance, som Venstre har indgaaet med Regeringspartierne, gaa sin Gang. Vi vil ikke, som man siger, mistænkeliggøre Forligets Indhold, men vi vil have Lov til at paavise det fuldkommen latterlige i, at man om dette Forlig allerede søger at skabe en Stemning, som om der var sket noget videre, naar man dog med Tal kan paavise, at der indtil Dato intet er sket — udover den Skrædder i Kolding, som har faaet en Bestilling paa 6 Klædninger, hvilket ifølge „Eyens Tidende“ var et Lyspunkt i Mørket, eller at Arbejdsløshedstallet i forrige Uge, ikke i Mandags, men det fra forrige Mandag, gik nogle Hundrede ned trods Frosten, og man i den dertil indrettede Presse kunde læse, hvorledes man allerede kunde skimte Forligets vidunderlige Virkninger; i Mandags, da man skulde nævne Arbejdsløshedstallene, som de nu havde formet sig, var de sat mere i Baggrunden end for en Uge siden.

Nej, vi vil ikke mistænkeliggøre dette Forlig, det skal nok virke, eller rettere ikke, virke, af sig selv; men vi vil virkelig have Lov til at sige til de ærede Medlemmer af Partiet Venstre, at nu skal de dog heller ikke og det ærede Medlem Hr. Krag skulde navnlig ikke efterligne Statsministeren saaledes, at *han* ogsaa bliver en Mimose. Thi naar vi er imod Forliget, naar vi er imod dets saglige Indhold, saa er det vor parlamentariske og politiske Ret og Pligt at kritisere det sagligt, og det er det, vi har gjort og fortsat vil gøre.

Oluf Pedersen: Jeg skal kun gøre en ganske enkelt Bemærkning til den storpolitiske Debat — som maaske med større Ret kunde kaldes Spilfægteri —, som her finder Sted. De Konservative bebrejder Venstre, at Venstre er „købt“ gennem Kronekursens Sænkning, men i sin Tale nu gav det ærede Medlem Hr. Christmas Møller Udtryk for, at de Krav, som han sammen med det ærede Medlem Hr. Krag stillede til Regeringen i Sommer, var begrundet i, at de Konservative den Gang var i Kompagni med Venstre, men at de Konservative som saadanne ikke delte Ønsket om, at Krone-